

“యూ ఆర్ డాక్టర్ మనోహర్
సర్” టి. టి. ఇ. అడి
గాడు. ‘యన్ కీజ్’ అన్నాను.
(కాని మనసులో కాదు బాబోయ్
అని అరిచా, నేను ఉత మనో
హర్ నే) ‘డాంక్ యూ’ అని
ముందుకు వెళ్ళిపోయాడు.

ఇంతకూ కథేమిటంటే నేను
అంతకుముందు హైదరాబాదు
నుంచి బెంగళూరుకు రిజర్వ్ చేసు
కొన్నాను. కాని నా ఫ్రెండ్లొకడు,
రిజర్వేషన్ ఫామ్లో నా పేరు
వ్రాస్తున్నప్పుడు డాక్టర్ అని ముందు
చెర్చాడు. చేర్చుతూ ‘స్టయల్
లేవోయ్, అంతా మన మంచికే,
ఎండో దద్దమ్మ నన్ను ఒక డాక్టర్
రేట్ డిగ్రీ హోల్డర్ అనుకొని
కాకా పట్టవచ్చు, భోజనం వగ
యిరా ఖర్చులన్నీ ప్రయాణంలో
మిగలవచ్చు రా నాన్నా’ అన్నాడు.
వాడి అయిడియా ఏడ్చినట్టుందను
కొన్నాను కాని డాక్టర్ అన్న
పదాన్ని మాత్రం కొట్టివేయలేదు.

సరేనని ముందు నా బెర్లో
హోల్టల్ వేశాను. హోల్టల్లో
వున్న రెండు వుస్తకాలను సీట్
మీదకు విసిరి హోల్టల్ సరిగా
వరుస్తున్నాను. అంతవరకు ఒక పెద్ద
మనిషి నా వేపు అదేపనిగా చూస్తు
న్నాడు.

ఆ పెద్దమనిషి నన్ను అడిగి
‘పెంటిఫిక్ ఆమెరికన్’ అన్న పత్రి
కను తీసుకొని అటు ఇటు తిప్పుతూ,

అండరయిన్ చేయబడ్డ వాక్యాలను
చదివాడు. చదువుకోనే అకస్మా
త్తుగా తలెత్తి,

‘డాక్టర్ గారూ తమ రెక్కడికి
వెళున్నారో తెలుసుకోవచ్చా’
అన్నాడు.

మొదట కొంచెం (కొంచె

రెండవ బహుమతి [రు. 25]

ఎ. మోహన్ మనోహర్

బి. ఇ. (పోర్టు) మెకానికల్, ఇంజనీరింగ్
కాలేజీ, ఆవంతపురం.

మేమిటి చాలా) నివ్వెర పోయినా
తరువాత అడిగింది న న్న న ని
“బెంగుళూరు వెళ్తున్నాను” అన్నాను.

కొంచెం సేపు అలా ఇలా చూసి
“తమరేం చేస్తున్నారండి” మరొక
ప్రశ్న.

ఇక సరే నిండా మునిగివవాడికి
చలేమిటి అని “ఇండియన్
ఇన్ స్టిట్యూట్ ఆఫ్ నైస్స్ లో
రిసెర్చ్ చేస్తున్నాను, ఇంతకు
మునుపే ఒక డాక్టరేట్ తీసు
కొన్నానండి” అన్నాను.

తరువాత తనను తాను ఇంట్లో
డ్యూన్ చేసుకొన్నాడు. అంతకు
ముందే మూడేళ్ళముందు ఇంజనీ
రింగ్ పాపయ్యాడట. ఇప్పుడు? ఇంజ
నీరింగ్ కాలేజీలో పని చేస్తున్నా
డట.

“సరే రిసెర్చ్ లో మీ సబ్జెక్ట్
ఏమిటి?”

“టర్బో ప్రోవల్వర్స్” [అంతా
కోత]

ఆ తరువాత నన్ను నేవే మరచి
దేశంలో ఉన్న ఇంజనీర్లందరూ
ఒక్కొక్క రిసెర్చ్ చేస్తే దేశం
బాగువడిపోతుందని, ఇంకేమేమో
గ్యాను దంచేశాను. దీని కంతటికి
ఆధారం అంతకుముందు రోజు ఏదో
ఇంగ్లీషు పేపర్ చదివిన వ్యాసం.

“సర్, మీ రేమో చాలా
యంగ్ గా కనపడుతున్నారు. కాని
మీ వయసు చాలా వుండాలి.”

గతుక్కుమన్నాను కాని తడబడ
కుండా “అదేమిటండీ నా వయస్సు
29 ఏళ్ళు. ఇద్దరు పిల్లలుకూడాను.”
(నా వయస్సు 21 ఏళ్ళే.)

అలా చాలా విషయాలు మాట్లాడు
కొన్నాం. నిద్రపోయాము.

మరుసటి రోజు, మరుపురాని
రోజు.

ఉదయం వేదకొండు గంటలు
కావస్తోంది. అవంతపురం దగ్గర
వడుతున్నట్టుంది.

అతను “అన్నట్టు సర్ నేను ఇక
నాలుగురోజుల్లో ఇక్కడి ఇంజ
నీరింగ్ కాలేజీలో లెక్చరర్ గా
జాయినింగ్ రిపోర్టివ్వారి. బవ
అవి చూసుకోవటానికి చాలా కష్ట
మేమోననిముందుగా వస్తున్నాను...”
ఇంకేమేమో అన్నట్టున్నాడు.

“నా గుండెలో రాయిపడింది.
నేను చదువుతున్నది అనంత
పూర్ లో ఇంజనీరింగు కాలేజీలో
ఫోర్టియర్.

□□□